

عنوان مقاله:

بررسی چگونگی طراحی مرکز آموزشی و پرورشی کودکان با رویکرد حس تعلق

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

الهه سادات هاشمی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

محمد رحمانی قصبه - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدیشهر، سمنان

خلاصه مقاله:

محیط های آموزشی و پرورشی کودکان بعد از محیط خانه و خانواده، بیشترین سطح ارتباط را با کودکان به تعامل میگذارد و حس تعلق به مکان، شرایطی برای شوق بازگشت به مرکز آموزشی و ماندن در آن فراهم آورده و از جمله عامل های اساسی در پیوند دانش آموز با محیط آموزشی می باشد. همچنین حس تعلق به مکان نوعی باور را نسبت به مکان در فرد ایجاد می کند که بالتبع اهداف کاربردی مکان و آموزش و پرورش را تحت تاثیر قرار می دهد. هدف از انجام این تحقیق بررسی این فرض است که مرکز آموزشی و پرورشی کودکان می تواند احساسات مثبت را در کودکان به وجود آورده و حس تعلق و وابستگی به مکان آموزشی را به دنبال داشته باشد. با توجه به رویکرد تحقیق، روش تحقیق حاضر تحلیلی توصیفی و کیفی و کاربردی است که از طریق مطالعه تحقیق می گردد.

کلمات کلیدی:

آموزش، پرورش، کودکان، محیط آموزشی، حس تعلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/469962>

